

ΕΥΛΕΙΞΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑΪΝΕ

I

Τηχέλι, και στον ήλιο λάμπει το ποτάμι.
—Μάη, ή άγάτη τί γλυκά ποί πίνει !
Πλάγι στο ποτάμι νέα βοσκοπούλα,
πλέκει με λουλούδια δροσερό στεφάνι.
Και μουχουμίζουν τα λουλούδια δια.
—Μάη, ή άγάτη τί γλυκά ποί πίνει !
Κι' ή καρδιά της λεία και άναστενάζει :
"Άχ, ποικαού νά δώσω τ' άιορφο στεφάνι ;
Νέος καθαλλάρης βγαίνει στο ποτάμι,
Και την χωρετάει με φαιδρό καμάρι,
τόν κοιτάζει έκείνη... Φεύγει τ' άιολόγ του,
Κι' ή καρδιά της φεύγει με τόν καθαλλάρη.

II

Μέσ' από τόν τάφο μου, σέ μάγισσα,
τό χυμό σώμα μου ήλθεξ νά ζορλίσωξ...
Και μωδύοστεξ ζωή με τά φίλια,
και δέν μοιρηξίξ τή φλόγα μου νά σβήσωξ.
Σμίξτε τά χείλια σου στά χείλια μου.
—"Άχ, ή πνοή τού ζωντανού εδράνιει !
"Όχι σου θέλω τήν ψυχή νά πώ,
έίνε άχόρτυγοι οι πεθαμένοι !

III

Μή, νά ζήξ, παραιοέξξ, και ρητά και σεναζάρι ; Μία μόνη θέλω ζωή ; Σέ δυό λέξινξ δέ μοί λέξ : Γιατί σούγίτε νά πεινά κάθε τίμοξ κ' ιδρωτέι ; Και ό άτιμοξ προσκόπει και στό άιολόγ περνά ;	Πρόξ τί φταιέι ; Δέ ιστορεί ό Θεόξ νά βάλλη τάξ. "Η δέ θέλει νά τ' αλλάξη ; Στέκει ό νοξ και άποφεί, Και κοιτάει και ρουσό, ώσπον με μία φοιχία χούμα νά μάξ κλείσωνε τό στόμα, — Έίν' άπάντησεξ αυτό ;
---	--

IV

Δέ θέλω αδανά, σάδε παράδεισο,
ποι ζωηρόξ τό στόμα εύωγεί.
Δέ βήσικο έκεί γυναικίξ άρρωστόξξ
áp' όσοξ βρήκα κάτω έδω στή γή.
Κανείς έκεί με τά φτερά του άγγελοξ
σαν τή γυναίκα μου δέ θά βρηθί.
Νά κάθωμαι νά φέλω μεσ' στό σύννεφο ;
"Άξ λείπει ! "Όποιος θέλει άξ τό ποθή.
Θαφού, Θεέ, πώξ είναι τό καλύτερο
νά με άρήσξ ειξ τόν κόσμο αυτό.
Νά μοί χωτρήσξίξ κάτω τό κοιφάρι μου
και νά μοί στείλιξ και κανά λεπτό.
Τό ξέφο πώξ ό κόσμοξ είναι άθλιοξ,
γεμάτοξ άμαρτίεξ και κακά.
Τό ξέφο, Μά τί θέλιξ ; "Εσυνήθισα
και μόνου τά κακά του βολιάει.
"Έμένα δέ ζαλιζον χροσόξ... θορόφοι,
δέ βγαίνω έξω, δέν έξω δουλεία.
Κάθωμαι όλη μέρα με τή ρούτα μου,
ειξ τήξ γυναίκαξ μου τήν άγκαλιά.
Κοντά τήξ άφηξ με. Τά λογίαξ τήξ
μοί φαίνοντα πώξ είναι μωσαιξή.
Μ' άνοιγουν τήν καρδιά, Κι' είναι τό μίλι τήξ
τόσο άρρωστωμένο και γλυκό !...
"Υγεία μόνο σού γινούμι, "Υγιοτε,
και με ύγεια τίποτα φιλιά.
Και άρησε στο πλάι τήξ γυναίκαξ μου
νά ζήσω όσο μπορώ. Θα ζώ καλά !..

ράμιλλη σέ «σελέκτ» καλεσμένους, και σέ «άμπονταν» κυλι-
κειό !...

Σ'τραμένος σ' ένα παράμερο τραπεζάκι—όλο και τά παράμε-
ρα τραπεζάκια, τά κατάφορτα με βούτηματα κυνηγούσα—γέμι-
ζα ήδονικά τήν παραδαρμένη μου, υά και τίς... τσέπεξ μου. Δε-
καράκι δέν βδινα για τό φίλο μου τόν Ραφαήλ, τό άπερίγραπτο
αυτό «κορόδο», τό όποίο, αντί για μιμητά τό άξιωματικό πα-
ράδειγμα μου, καταγιόταν στήν έξηξ ήλιθια—για κείνεξ τίξ
στιγμέξ τουλάχιστον—άαχολία : Με τό καρνέ στό χέρι, δηλαδή
γύριζε δεξιά κι' άριστερά, και σ-μείωνε σ' αυτό τά όνόματα
και τούξ τίτλοξ τών άορένων—ήλων άριστοκρατών, και τίξ
τουαλέτεξ τών θηλέων—όλων καλλονών !...

Ξαφνικά τινάχτηκα. "Εφτάμιση βουτηματάκια, τά όποία μασ-
κούσα και κατάπινα έκείνη τή στιγμή, σάθηκαν κόμποξ στο
λαρύγγι μου. Τό φλυτζάκι με τό «τασί-γάλα» άναποδογύρισε
στο άριστερό μου μπούτι. Και ένα πιρατελάκι με βούτυρο και
μορμελάδα, κόλλησε σαν γραμματόσημο στο δεξιό μου γόνατο,
αφού πρώτα πασάλλεινε έλεεινά τό σακκάκι του δαικεκόξ
μου σμόκιν !...

Θεέ, και Κύριε, και "Υψιοτε !... Τι διάολο λοιπόν συμβά-
νει !... Τι σύρλιαχτό ήταν έκένο !... Τι γοερόξ βραχνιάξ !...
Βουβάλι έφαζαν ή ταύρο !...

Όττε βουβάλι έσαζαν, ούτε και ταύρο γαργαλούσαν... "Α-
πλούστατα, ή οικόδεσποινα θαριωνη ντέ Τουρνεμπριντ ξελαργυ-
γιάζοταν, τραγουδώντας τό... "Ρετρόσι ντ' "Αμούοξ, ένώ στο
πιάνο τήν άκκομπανάριζε με συγχοριέξ λυσαλέεξ, ό πρώην
ζυθοσώλης και νύν διασώθιοξ έραοιτέχνηξ πιανίσταξ κ. Ντυπόν-
Σαιν Μισέλ !...

Θυελλώδη χειροκροτήματα τράνταξαν τίξ πολυτελείξ αϊθου-
σεξ τήξ οικόδεσποινεξ. Οι περίτρομοι άπ' τό άσμα καλεσμένοι
άκουσαν με άνακούφιοι τήν άοχητέρα νά παίζη ένα ταγκό λι-
κνιστικό, κι' άρπάζονταξ τή ντάμα του ό καθένας, οίχητηκαν στο
χορό, για νά ξεσκάσουν και για νά ξεχάσουν τή φριχτή δοκι-
μασία τουξ !

Φιλοφρονεσάτη, όλη μειδιάματα τώρα και περιποιήσεις ή έ-
πιβίβυδη οικόδεσποινα, ξεχώρισε κι' έμένα επί τέλοξ, νά κά-
θαμαι συγχασμένοξ στή γυναίκα μου, μην ξέρονταξ πώξ να πι-
στρέψω άπαρκαρήτοξ τά τρισάθλια χάλια του βουτυρωμένοξ
μαρμελαδαμένοξ σμόκιν μου.

Δίχωξ ή άφιλότιμη νά βάλλη τά φασαμαίν τήξ, για νάθλεπε
τουλάχιστον τήν άξιόθρηνη κατάσταση μου, πρόσεξε μονάχα
ότι δέν είχα ντάμα !... "Αρπάζονταξ λοιπόν χαμογελαστή μια
γνωστή τήξ δεσποινίδα στα δόλωεκα τυμένη, μοί τήν παρου-
σίασε άθερά νά τήν χορέψω :

—Πρόξ Θεού, βερώνη !... Ξεφώνισε έκείνη τρουανυμένη. Πώξ
θα χορέψω άγκαλισσθή με τόν κύριο, πού θα χαντακωθί ή του-
αλάτια μου άπ' τό βούτυρα του σμόκιν του ;... "Ο κύριοξ έκανε
μακροβούτι στή μαρμελάδα !... Θα μάξ φάνε ή μυήγεξ, ίχι-
ώξ !...

Κι' έγώ !... "Εγώ κατακρακούσα τώρα πέντε-πέντε τά σκα-
λοπατία, πρίν προλάδει ή βαρώνη νά βάλλη τά φασαμαίν τήξ και
νά καμαρώση τά οϊκτρά μου χάλια, τά μαρμελαδοβουτυρωμένα
και βάλε... και βάλε. ....

Βλαστημώνταξ τήν ώρα και τί στιγμή, άρκίστηκα άπ' τό τε
νά μην ξαναπατήσω τό πόδι μου στα «άριστοκρατικά» σαλό-
νια, όσο κι' άν γουργουρίζει τό στομάχι μου άπ' τήν πείνα κι'
όσο κι' άν «ρουφηχτή» ή κοιλιά μου άπ' τήν υψητεία. .

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποτε ό Λουδοβίκος ό XIV ρώτησε τόν γειναίο "Ελθετό συν-
ταγματάρχη Κλέρκ, άν κετάγειται από εύγενή οικο.

—Μεγαλειότατε, άπάντησε έτοιμότατα ό άνδρειόξ στρατιώ-
τηξ, ό Νώε είχε τρείξ γιοιάξ μέσα στήν Κιβωτό του. Δέν είμαι
λοιπόν ειξ θεοί να οάξ πληροφορήσω ποιόξ άπ' τούξ τρείξ γιο-
ούξ του Νώε είναι ό πρόνοούξ μου !

***

Κάποτε, ό "Ερρίκοξ ό Δ' ρώτησε κάποιον γέροντα χωρικό :
—Γιατί είναι άσπρα τά μαλλιά σου, ένώ τά γένεια σου είναι κα-
τάμαυρα ;

—Μεγαλειότατε, άποκρίθηκε ό χωρικόξ, αυτό είναι φυσικότα-
το. Τά μαλλιά μου είναι άσπρα, γιατί είναι είκοσι χρόνια μεγα-
λείτερα από τά γένεια μου !